

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید سوالی در مورد امر ازدواج برای اینجانب پیش آمده و آن اینکه گاهی خواستگاری که پیش می آید ایمان و اخلاق را داراست ولی به دلایلی از جمله ظاهر فرد، شغل فرد و گاهی حتی به دلایلی که بر خود شخص هم دقیقا معلوم نیست، فرد هیچگونه تمایلی برای ادامه در خود نمی یابد، به گونه ای که حتی اصرار اطرافیان برای ادامه منجر به آشفتگی و به هم ریختگی می شود. سوال بنده این است که این بی تمایلی نشأت گرفته از قلب است یا وهم؟ آیا باید بر آن صحنه گذاشت، یا با هر فشاری که شده به دلیل وجود ملاک های اصیل مانند اخلاق و ایمان خود را به پاسخ مثبت وادار کرد؟ سوال دوم اینکه اساسا مجال دادن به وهم در امر ازدواج تا چه اندازه لازم و تا چه اندازه خطرناک است؟ متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره باید در برخورد اولیه، انسان از طرف یا خوشش بیاید و یا لااقل احساس کند می تواند با آن مأنوس باشد. ولی در مورد مسائل بعدی، همین که احساس شود می تواند زندگی ساده ای را برای شما فراهم کند کافی است. موفق باشید